

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/143/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010606
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sopoliga
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7913010606.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov JUDr. Marián Sopoliga na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. marca 2014 takto

rozhodol:

obžalovaný C. N. A. O. Á. Ň. , nar. XX.XX.XXXX v Martine, bytom W. Č..X, okr. Liptovský Mikuláš, nezamestnaný, t.č. vo väzbe v ÚVV Košice,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

ako zákonný otec maloletého C. N., L.. X.X.XXXX v mieste svojho bydliska v Ižipovciach a inde v čase od 1.1.2012 do 31.1.2014 neplatil mesačne po 49,70 € hoci výška výživného bola určená rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 6C/1832/98 zo dňa 21.1.1999 k rukám matky N. N. vždy do každého 15.-ého dňa toho ktorého mesiaca vopred a tak za žalované obdobie dlhuje na výživnom sumu 1.222,29 €,

hoci trestným rozkazom Okresného súdu Košice 1 sp.zn. 4T/46/2012 zo dňa 18.6.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.9.2012, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1/ Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b, c/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. obžalovaný sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Trebišove podal na C. N. obžalobu pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, 3 písm.b,c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od marca 2011 do podania obžaloby dňa 17.9.2013 neplatil výživné na svojho syna maloletého C. N. po 49,70 € mesačne aj napriek tomu, že výška výživného bola určená rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 6C 1832/1998 zo dňa 21.1.1999, ktorý sa stal právoplatným 24.2.1999 a tak za žalované obdobie činí jeho dlžné obdobie sumu 1.023,49 €, lebo z celkovej dlžnej sumy za žalované obdobie uhradil 520 € a tak celková dĺžka výživného by činila 1.543,49 € a skutok spáchal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice sp.zn. 4T/46/2012 zo dňa 18.6.2012 bol za taký čin už odsúdený.

Samosudca vydal vo veci trestný rozkaz dňa 20.9.2013 pod sp.zn. 3T/143/2013, ktorým uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b,c/ Tr.zák. a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov a pre jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a upravil dĺžku páchania skutku od 1.1.2012 do vydania trestného rozkazu a dlžné výživné určil na sumu 1.023,49 €.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obžalovaný odpor, v ktorom uviedol, že dňa 1.2.2012 ukončil pracovný pomer so Železnicami SR Bratislava a odvtedy je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v B. C., žije s družkou a dvomi deťmi v spoločnej domácnosti, ktorá tiež nie je zamestnaná a dávka v hmotnej núdzi nebola mu priznaná, nie je schopný splácať dlžné výživné a preto si zháňa robotu a chce, aby sa jeho vec vyriešila čím skôr.

Samosudca určil termín hlavného pojednávania na deň 24.10.2013, kedy sa obžalovaný ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, ďalší termín bol určený na deň 26.11.2013, pretože obžalovaný sa opäť neustanovil na hlavné pojednávanie. Ďalší termín hlavného pojednávania bol 4.2.2014 a na základe týchto dlhodobějších obštrukcií obžalovaného súd konštatoval, že ide o vyhýbanie sa trestnému stíhaniu, vydal príkaz na zatknutie a zobral obžalovaného do väzby. Po ustanovení obhajcu súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 27.3.2014. Na tomto hlavnom pojednávaní poučil obžalovaného podľa § 257 ods. 1, 2, 5, 8 Tr. por. o jeho práve podať vyjadrenie k obžalobe a po tomto poučení prehlásil, že priznáva spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Podľa § 333 ods. 3 Tr. por. samosudca zistil formou otázok, či obžalovaný

- c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- d/ ako bol obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- f/ rozumie právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu,
- g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu.

Na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal kladne.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, ale samosudca vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o pokračovacom trestnom čine, ktorého koniec ukončí až vyhlásením súd, neprijal vyhlásenie obžalovaného a nariadil vykonanie riadneho hlavného konania.

Súd vypočul obžalovaného, ktorý priznal, že od marca 2011 až doposiaľ neplatil výživné, a to preto, že nemal stabilné zamestnanie, robil len rôzne brigádnicke práce, alebo na základe dohôd, pričom zarobil okolo 30-40 € mesačne, čo stačilo len na jeho vlastnú obživu. Poukázal na to, že žije s družkou, s ktorou majú 3 maloleté deti, o ktoré sa taktiež musí starať a jediným zdrojom príjmu tejto rodiny na obživu sú sociálne dávky.

Svedkyňa N. N. potvrdila slová obžalovaného s tým, že od marca 2011 jej doposiaľ neplatí výživné, nezaujíma sa o stav výchovy svojho dieťaťa a neprejavuje o neho žiadny záujem.

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 6C 1832/1998 zo dňa 1.1.1999 bolo manželstvo obžalovaného a matky dieťaťa rozvedené, maloletý C. N. bol zverený do výchovy matky a otcovi bolo určené platiť mesačne na jeho výživu vždy do každého 15.-ého dňa toho ktorého mesiaca vopred sumou 1.500 Sk.

Z pripojeného trestného rozkazu Okresného súdu Košice 1 súd zistil, že trestným rozkazom sp.zn. 4T/46/2012 zo dňa 18.6.2012 bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák. Tento trestný rozkaz sa stal právoplatným 25.9.2012 z dôvodov neplatenia výživného na svoje ďalšie maloleté dieťa C.L. T., L.. X.XX.XXXX, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrnne bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm.b,c/ Tr. zák., pretože úmyselne neplní výživné na svojho maloletého syna C. N. už dlhšiu dobu napriek tomu, že o tejto svojej vyživovacej povinnosti vie, vie o tom, akú výšku výživného na neho má platiť, no napriek tomu túto povinnosť neplní, ďalej neplní svoju vyživovaciu povinnosť na ďalšie dieťa, a to na C. T., L.. X.XX.XXXX a ďalej v súčasnosti žije so svojou družkou, s ktorou má ďalšie 3 maloleté deti. Z výpovede obžalovaného ďalej bolo zistené, že nemá nejaký väčší záujem na tom, aby o deti, ktoré splodil, sa ako rodič aj zodpovedne staral. Všetko necháva na sociálne dávky, ktoré dostáva od štátu a neprejavil záujem ani sa nezapojil do hľadania zamestnania v zahraničí, kde podľa všetkých známych skutočností je evidentné, že prácu si je možno nájsť, len to vyžaduje iniciatívu občana.

Podľa charakteristiky z miesta bydliska Obce W., B. D. je zrejmé, že obžalovaný tam pobýva len veľmi krátko a bližšie ho hodnotiť nevedia. Podľa odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne stíhaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 0T/384/12 pre trestný čin podľa § 289 ods.1 Tr.zák., kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienienným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorá končí 26.4.2014 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 30 mesiacov. Predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice 1 sp.zn. 4T/46/12 zo dňa 18.6.2012, kedy mu pre taký istý trestný čin, t.j. podľa § 207 ods.1 Tr.zák., bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka a o osvedčení doposiaľ nebolo rozhodnuté. Z uvedeného vyplýva, že trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil počas skúšobnej doby, na ktoré boli odložené výkony trestu odňatia slobody uložené mu za takú istú trestnú činnosť a za inú trestnú činnosť.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu, súd postupoval v zmysle § 34 Tr. zák. a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomery a možnosti nápravy páchatel'a a tiež na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť spočívajúca v tom, že sa k prečinu priznal a jeho konanie oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť spočívajúca v recidíve, teda, že skutok, pre ktorý je stíhaný, spáchal v skúšobnej dobe podmienienného odsúdenia za iný trestný čin a taký istý trestný čin. S použitím § 38 ods.2 Tr.zák. súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmieniene, ktorý je podľa názoru súdu potrebný pre jeho prevýchovu, ale aj účinný voči ostatným členom spoločnosti žijúcim takým spôsobom života a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.